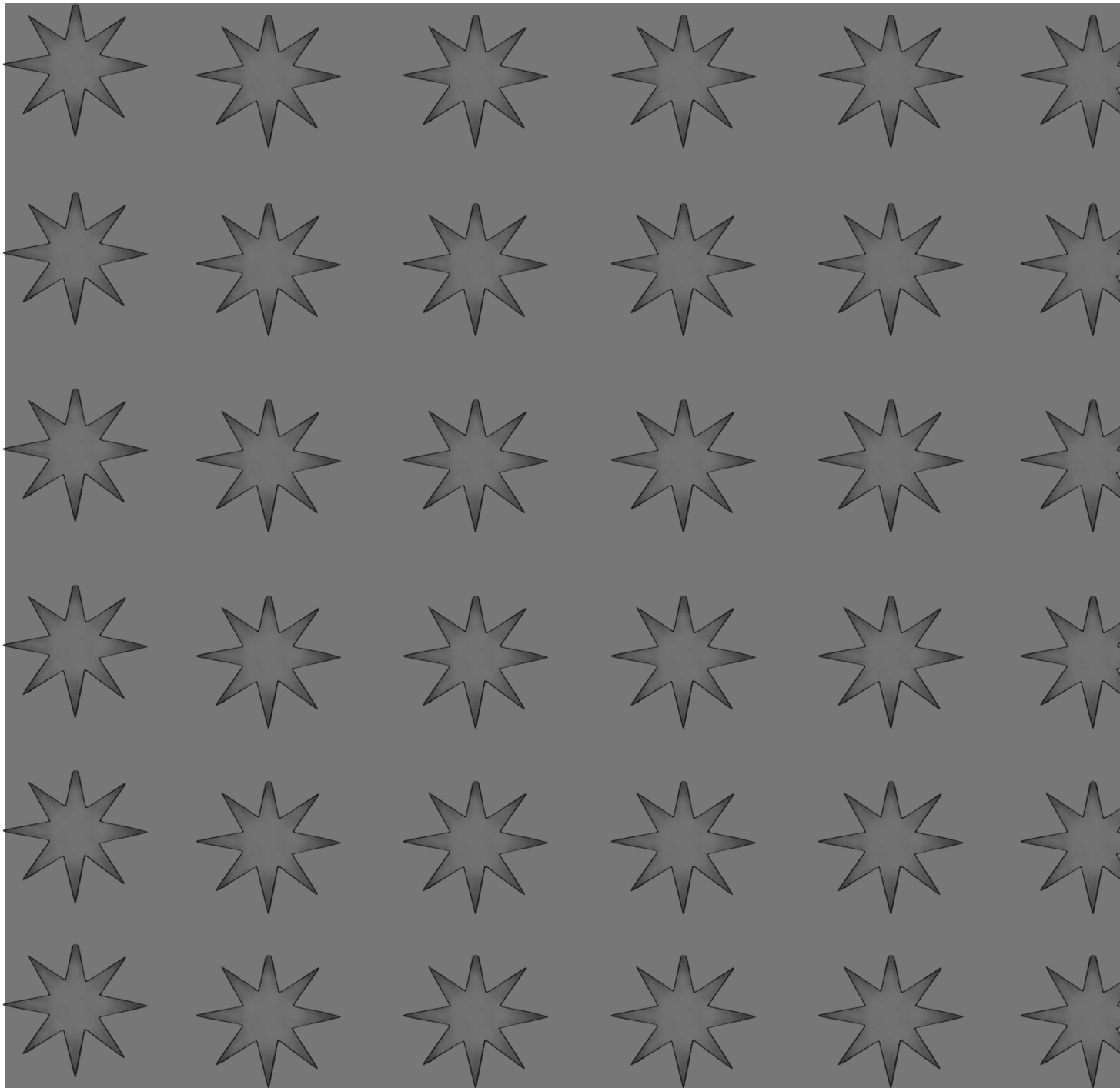

Komt het goed?

Komt het goed?

Werkboek

voor wanneer je een wens
hebt, maar er niet op
durft te hopen

IMKE VERHAEREN

Inhoud

Komt het goed? 3

Inhoud 4

Durven hopen 6

Uit mijn praktijk 9

Hopeloos 11

De tarot en dit werkboek 13

Vier werelden 16

DE STER 17

De symbolen en hun betekenis

Ster 22

Cirkel en Vierkant 22

Wensen op een ster 24

Aardse hemel 27

De kracht van fantasie 30

De schenkende vrouw 38

Anima 38

Open en bloot 40

Schenken 42

Knielen op de aarde 47

Harnassen 51

Vogel 55

Zo vrij als een vogeltje 55

Zeven planeten 60

Bidden 61

De zeven oude planeten 63

In gesprek 78

Het is aan jou 81

In gesprek met de sterren

De regels van het spel 84

Regels of rem? 87

Het begint met agressie 90

Jouw cirkels? 94

In verbinding met je hart 102

Logisch toch? 106

Droom zacht 116

Terug naar de aarde

Jouw kracht 127

Vul jezelf met liefdeslicht 133

Stralen 139

Mogelijkheden 143

Op eigen vleugels 145

Geland op nieuwe aarde 146

Een contract met je Zelf 150

Er is meer tussen hemel en aarde 151

Komt het goed? 155

Bronnen 156

Over de auteur 158

Durven hopen

‘Hoop doet leven’

Een tegeltjeswijsheid die iedereen wel ergens een keer gelezen of gehoord heeft. En onze beelden bij ‘wanhoop’ of ‘hopeloos’ lijken deze wijsheid te bevestigen. Je kunt maar beter wel hoop hebben. Maar wat doe je dan wanneer ‘al je hoop de bodem is ingeslagen’ of je ‘tussen hoop en vrees in dobert’? Hoe sta jij tegenover ‘hoop’? Heb je het of niet? Of geloof je er niet in? En als iemand jou vraagt 'Komt het goed?' zeg je dan voluit ‘Ja!’ of ‘Dat ligt er maar net aan.’ Of help je diegene het te hopen?

Wanneer ik denk aan een uitspraak over hoop komt al snel ‘op hoop van zegen’ naar boven. En dat zegt veel over hoe ik met betrekking tot dit woord ben opgevoed. ‘Op hoop van zegen’ betekent zoiets als ‘Ik heb geen idee wat ik aan het doen ben, dus ik hoop maar dat het goed komt’. Het geeft weinig vertrouwen in een goede afloop. Ik ben dan ook opgevoed met de instelling dat je moet weten wat je wilt en dat je daar zelf voor moet zorgen.

Mijn moeder bijvoorbeeld, vertelt weleens dat mijn oma, die op jonge leeftijd deels verlamd is geraakt, naar Lourdes ging. Mijn moeder was nog een klein meisje en dacht stellig dat mijn oma lopend terug zou keren. Dat was niet zo en vanaf dat moment was mijn moeder wel zo’n beetje klaar met ergens in geloven, behalve in haar zelf en eigen handelen. Ze deelt dan ook graag mee hoe ze mijn oma met oefeningen wel uit haar rolstoel heeft geholpen.

Mijn vader was een onderzoeker, iemand die op zoek gaat naar bewijs en onderbouwing. Zomaar ergens in geloven was er dus niet bij. De hedendaagse gedachte van ‘als je het maar sterk genoeg visualiseert, gebeurt het’ gaat er bij hem dan ook niet in.

‘Op hoop van zegen’ heeft ook nog een andere kant. De uitspraak gaat over hopen op een zegen. Ofwel, als je gezegend, bijzonder bent, dan komt het wel goed.

Hoewel ik als een zondagskind uit het ei ben gekomen heeft mijn beeld bijzonder te zijn onderweg wat slijtage ondervonden. Van een vrolijk meisje met veel vriendinnen werd ik in enkele jaren tijd een ‘loner’. Ik paste er niet goed bij en versterkte dat met de houding ‘ik wil er ook niet bij passen’. Terwijl ik me verstopte achter allerlei houdingen en gedragingen, verlangde ik ernaar dat iemand mij écht zou zien en me zou vertellen hoe bijzonder ik ben. Dat gebeurde niet. In ieder geval niet zoals ik in gedachten had.

Er waren zeker mensen die mij en mijn kwaliteiten zagen en me daar ook op gewezen hebben. Ik was echter in afwachting van een magisch moment waarmee ik in één klap door iedereen gezien zou worden, dus ik herkende de aandacht van de mensen die mij wel zagen niet als datgene waar ik al die tijd op zat te wachten.

KOMT HET GOED?

Hoop werd daardoor iets moois dat ik in een hoekje van mijn hoofd bewaarde, maar wat ik niet toepaste, omdat ik er niet op durfde te vertrouwen. Hoop was alleen voor de bijzondere mensen en als ik iets wilde, dan zou ik daar gewoon mijn handen voor uit de mouwen moeten steken.

Mensen die wel hopen en geloven. Die een diep vertrouwen hebben in God of het Universum of wat dan ook, hebben een tweevoudig effect op mij. Een deel van mij, dat deel dat ik hierboven beschreef, denkt ‘wat een onzin’, want het kan in mijn hoofd gewoon niet zo zijn dat dat genoeg is. Dat deel gaat op zoek naar addertjes in het gras die dat diepe geloof ondermijnen. Maar een ander stukje, dat stukje hoop bokaal dat ergens op een kastje in mijn ‘mind palace’ staat te schijnen, dat is ontzettend jaloers op dat diepe vertrouwen, dat ziet hoeveel energie en motivatie het die mensen lijkt te geven en wenst dat het ook voor mij zo zou kunnen werken.

Uit mijn praktijk

Ik durf niet te hopen op die zegen, maar heb wel het zelfvertrouwen dat ik het zelf kan regelen, dus neem ik de stappen die er nodig voor zijn. Hier tegenover staan die mensen die wel hoop hebben, het geloof dat er iets moois voor hen is weggelegd, maar twijfelen over de juiste stap in het nu. Immers, als ze de verkeerde stap nemen lopen ze wellicht weg van al dat moois.

Ik zie dit bijvoorbeeld in de cliënten van mijn Tarotpraktijk. Zij zijn juist op zoek naar hoop. Of beter gezegd, ze durven wel degelijk ergens op te hopen en zouden dat graag, via een consult met mij, bevestigd willen zien. Want of hun vraag nu gaat over hun eigen ontwikkeling, die ene overtuiging, de relatie met hun moeder/ vader/ zus/ zoon/ werkgever of het starten van een eigen bedrijf, allen willen uiteindelijk maar één ding weten: ‘Komt het goed?’ En het liefst horen ze dan natuurlijk ‘Ja, wanneer je dit en dit doet.’

De vraag van mijn cliënten maakt me huiverig over het geven van dat bevestigende antwoord. Wat ik absoluut niet wil, namelijk, is iemand naar huis sturen met valse hoop. Dus zelfs al heeft iemand de mooiste kaarten voor zich liggen, dan nog benadruk ik ook de andere kant, de schaduw. Ik geef zeker de acties mee die genomen kunnen worden, maar ook het feit dat de toekomst niet vaststaat en door meerdere factoren wordt beïnvloed.

KOMT HET GOED?

Nog enger is het wanneer cliënten al hun hoop in mijn handen en de kaarten leggen. Zoals een studente die al enkele keren van studie was gewisseld, omdat ze twijfelde of er wel een goede toekomst aan verbonden was, zonder enig beeld te hebben van wat een goede toekomst voor haar betekende.

Cliënten, zoals die studente, willen wel, maar zien het (nog) niet en hopen dat ik met mijn kaarten alle antwoorden kan geven. Helaas werkt dat niet zo en kon ik ook deze jonge vrouw met mijn kaarten alleen beeld geven aan de acties die ze nu kon uitvoeren om zelf meer zekerheid te krijgen. Zoals nagaan wat voor haar een goede toekomst eigenlijk betekent.

Hopeloos

Tijdens een seminar over de therapeutische toepassing van verhalen en sprookjes sprak Alexandra Fidyk, een jungiaanse somatische psychotherapeut, over ‘in de duisternis verkeren’. Aan de hand van een persoonlijk voorbeeld nam ze de deelnemers mee naar een situatie waarin zij zelf volledig zonder hoop was.

Terwijl ze in haar auto reed kon zij plots haar handen niet meer gebruiken. Het signaal van haar hersenen werd niet meer door haar spieren opgepakt. Een hoog intelligente vrouw met een doctoraal, die als beroep les gaf aan een universiteit, kon niet meer vertrouwen op haar hersenen. Een situatie waarin geen uitzicht meer leek te zijn naar een toekomst.

Ze vergeleek het met ondergedompeld zijn in een vat met zwarte pek waardoor geen enkel streepje licht je meer kon raken. Ze vertelde over haar ervaring van in dat vat zitten en dat ze dit ook, achteraf gezien, nodig had. Anderen die haar probeerden op te beuren of aan te moedigen, ergerden haar. Hun goed bedoelde boodschap kwam niet aan. Zij verstoorden, bleek later, alleen maar haar proces. Fidyk’s conclusie was dan ook dat je als therapeut/coach/begeleider beter naast iemand in diens duisternis kunt gaan zitten, dan degene te wijzen op mogelijke lichtpuntjes.

Een van de toehoorders was het hier helemaal niet mee eens. Zij vertelde hoe zij juist altijd haar cliënten wees op ‘the silver lining’. Er móet altijd hoop zijn. Fidyk trok die stelling en de tegeltjeswijsheid ‘hoop doet leven’ tijdens dat seminar in twijfel.

KOMT HET GOED?

Een vriendin van mij scherpte het idee dat hoop niet noodzakelijk is nog verder aan. ‘Hoop is killing’ was zelfs haar uitgangspunt.

Tijdens een gezellig avondje met net een wijntje te veel, zo eentje waarin je in één gesprek alle wereldproblematiek kunt oplossen, kwamen we op het onderwerp hoop. Met haar stelling maakte ze direct korte metten met een mogelijke discussie. Hoop is iets vreselijks en iedereen die anders beweert leeft in een fantasiewereld.

Dat ging er bij mij niet in. Ik vind het dan wel verschrikkelijk spannend, maar ik zie het wel als iets moois. Maar hoe meer ik tegen haar stelling in ging, hoe meer ze me aankeek alsof ik wel een erg naïef meisje was.

Weken na die avond zat ik nog steeds met dat gesprek in mijn hoofd. Deels omdat het me irriteerde dat ik haar niet had weten te overtuigen. Maar deels ook omdat het beeld dat ik heb bij ‘niet in hoop geloven’ niet overeenkomt met het beeld dat ik heb bij mijn vriendin. Niet in hoop geloven, sluit wat mij betreft heel erg aan bij dat vat vol zwarte pek en diepe depressie. Mijn vriendin echter is een sterke, zelfstandige vrouw met een goedlopend, eigen bedrijf. Het kan niet anders dan dat zij ambities heeft, naar een toekomst vooruit kijkt. Dat zij ergens op hoopt. Toch laat haar overtuiging een andere mening horen.

De tarot en dit werkboek

De uitspraak ‘Hoop doet leven’ geeft een noodzaak voor hoop aan. Zoals de overtuiging van de toehoorder bij dat seminar: Er móet hoop zijn. Maar zowel Fidyk als mijn vriendin geven argumenten voor tijden waarin hoop niet nodig is of zelfs voor het heel goed kunnen leven zonder hoop. Is hoop inderdaad noodzakelijk om te leven of kan het ook goed komen zonder? En waar kun je dan op vertrouwen dat het goed komt?

Ik werk al meer dan vijftien jaar met tarotkaarten, onder meer door vrouwen te helpen bij hun persoonlijke ontwikkeling. Een van de eerste zaken waar ik dan op in ga, zijn de ideeën die veel mensen bij de tarot hebben. Bijvoorbeeld dat ze de toekomst voorspellen of dat je paranormaal begaafd moet zijn om ze te kunnen gebruiken. Ik geef dan heel stellig aan dat de toekomst niet vaststaat en niet bepaald kan worden door kartonnen kaartjes met gekleurde inkt. Ook benadruk ik altijd dat ik niet paranormaal begaafd ben en dat dit zeker niet nodig is. Integendeel.

De tarot helpt je in contact te komen met je eigen wijsheid, hoe hierop te vertrouwen en deze toe te passen. Daarvoor heb je geen andere lijntjes nodig. Dat geldt dus ook voor alles wat in dit werkboek volgt.

KOMT HET GOED?

De tarot is een set kaarten die je helpt grip op het leven in en om je heen te krijgen. Ik zie de tarot als een vereenvoudigde weergave van het leven. De kaarten geven met hun archetypische beelden en symbolen thema's, ervaringen en persoonlijkheden weer die je in het leven kunt tegenkomen. Zo is er ook een kaart die de wereld toont waarin 'hoop' gevoeld en beleefd wordt: DE STER.

In de beschrijvingen van de Grote Arcana Ster lees je niet zozeer de vraag 'Komt het goed?' maar meer de stelling 'Het komt goed!' Iets waar mijn nekharen van overeind gaan staan, want hoe kan die kaart dat nu weten?

Deze kaart lijkt ontworpen te zijn met het idee dat er wel degelijk zoiets als hoop is en dat je daar op mag vertrouwen. Ik hoop, door het uitpluizen van de symboliek, voor jou en voor mij een beter beeld te krijgen van wat hoop nu eigenlijk betekent. Is het werkelijk noodzakelijk voor het leven? En hoe staat hoop tegenover het in het duister mogen verkeren? En wat is er nodig om te durven hopen?

Dit werkboek is daarom niet per definitie 'hoopgevend'. Het is eerder een onderzoek naar wat jouw kijk is op dit fenomeen en waarom. Of je hoopvol wilt zijn aan het einde van de rit, en waarvoor, is geheel aan jou.

Met dit boek ga je niet aan het werk met de tarot op de traditionele wijze. Je gaat niet de kaarten raadplegen voor jouw vraag ‘Komt het goed?’ Je hoeft dus ook helemaal niet bekend te zijn met de tarot en/ of bekwaam in het werken ermee. Ik begeleid jou door de symboliek van de kaart heen en dat helpt je het thema ‘hoop’ in zijn algemeenheid en voor jou persoonlijk beter te begrijpen. Door middel van de activiteiten en vragen die ik je bij de verschillende symbolen geef, kun je werkelijk aan de slag met dit onderwerp.

Vier werelden

Wanneer ik les geef in het lezen van de tarotkaarten, vertel ik mijn cursisten om naar de kaart te kijken middels de vier-wereldenmethode (TM). Ook in dit boek pas ik deze methode toe. De vier werelden zijn:

1. Wat zie je?
2. Wat betekent het in het algemeen?
3. Wat betekent het voor jou?
4. Wat betekent de kaart voor een volgende stap?

In de eerste en tweede wereld ontdek je wat het thema van de betreffende kaart inhoudt. De derde wereld helpt je inzien waarom jij nu op dit moment met dit onderwerp in aanraking komt.

In de vierde wereld kun je zelf bepalen wat je volgende stap zal zijn op basis van de in die eerste drie werelden verkregen inzichten.